

Veckans konstkrönika: Lugnet efter stormen

Härke Konstcentrum

Det är av flera skäl jag tänker på 1800-talet när jag ser Anne-Lie Larssons verk, även om de inte hör dit i en mer trängre stilbemärkelse. Dels det här med industrialismens verkningar som ställde stad mot landsbygd på ett nytt sätt. En tydligare stadskärna och ett övergångsområde med förorter. Dels det här med ovädren som ibland får en abstrakt och omslutande utformning nästan i William Turners anda.

Sedan dess har våra städer genomgått många förvandlingar, fabriker och bostadsområden har lagts ner och står i väntan på något nytt. Det är i det här glappet i de urbaniserade områdenas utveckling som Larsson Ljung verkar. Förfallna och nedklottrade tegelbyggnader eller på längre avstånd byggnader som blir tidlösa genom deras klassiska former. Som överväxta ruiner från antiken står de där i en skogsbeklädd dunge.

Staden finns alltid där, även om den i vissa verk endast anas. Med stilla nostalgi eller förundran över tidens gång, men även ibland med piskande vindar och domedagsstämning skildras dessa miljöer. Starkt och tänkvärt inte minst i våra tider av klimatförändring och fokus på platsers betydelse.

Torbjörn Aronsson

[063-15 55 28](tel:063-155528)

torbjorn.aronsson@mittmedia.se